

לעילוי נשמת
שלום בן משה

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

שבת

פרק ט'

ט	ל	מ	ש	ר	א	א
ט	ת	ש	ט	ב	ש	ש
ב	מ	ג	ל	ת	א	ד
						א
						ע
						ז
						מ
						ב

ש	ט	ש	ל	מ	ב	א	ד
ש	ש	ל	מ	י	ב	א	ד
ש	ש	ש	ט	ש	ט	ש	ש
ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה
ז	א	ב	ר	ה	ה	ו	ז
ב	ש	ט	ט	ש	ת	ת	א
ו	ז	ז	ת	ת	ו	ל	א
ז							

ה	מ	ל	ש	ז	ב	ה	ג
ש	ט	ש	ש	ה	ג	ל	ש
י	מ	ש	ש	א	ה	ה	י
ה	ש	ל	ב	ש	ו	ו	ה
ב	ה	ב	ט	ש	מ	ש	ה
ל	ש	ז	ב	ש	ה	ה	ל
ש	א	י	ה	ט	ט	ט	י
י							

ה	מ	ל	ש	ט	ש	ל	ד
ה	א	ש	ש	ר	ל	ז	ה
ל	ש	ו	ט	ב	ו	ו	ל
ב							

ה	ש	ט	ל	ב	ק	ה	ה
ת	פ	ל	ט	ק	ו	ז	ת
ז	ק	א	ק	ר	א	א	ז
ו	פ	ל	ב	ב	ק	ה	ו
ר	ג	ו	ק	ו	ק	ל	ר
ב	ק	פ	ר	י	א	ט	ב
ל	ש	ה					

שבת

פרק ט'

א אמר רבי עקיבא: מנין לעבודת פוכבים שמטמאה במשא פנדח? שנאמר: "תזרם כמו דנה, צא תאמר לו" – מה נדה מטמאה במשא, אף עבודה זרה מטמאה במשא.

ב מנין לספינה שהיא טהורה? שנאמר: "דרך אניה בלב ים". מנין לערוגה שהיא ששה על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונים – ארבעה בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע? שנאמר: "כי כארץ תוציא צמחה, וכגנה זרועה תצמיח" – זרעה לא נאמר, אלא זרועה.

ג מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה? שנאמר: "היו נכונים לשלשת ימים". מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת? שנאמר: "ויהי ביום השלישי בהיותם פאבים". מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח? שנאמר: "אם יהיו חטאיכם פשנים, פשלג ילבינו".

ד מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכיפורים? אף על פי שאין ראיה לדבר, זכר לדבר, שנאמר: "ותבוא כמים בקרבן, וכשמן בעצמותיו".

ה המוציא עצים, כדי לבשל ביצה קלה. תבלין, כדי לתבל ביצה קלה, ומצטרפין זה עם זה. קליפי אגוזים, קליפי רימונים, אסטיס ופואה, כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי רגלים, נתר ובורית, קמוניא ואשילג, כדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה. רבי יהודה אומר: כדי להעביר על הפתם.

שבת

פרק ט'

ו פָּ כֹּשֶׁן כֹּשֶׁן מִ
 בָּ וּמִ כֹּשֶׁן מִ הַ
 וּ הַ מִּ סָּ וּ מִ
 כֹּשֶׁן שֶׁ אֶל רַי
 אֶ אֶ הַ מִּ שֶׁ פֶּ
 כֹּשֶׁן שֶׁ וּ יִ מִ מִ
 הַ

ז הַ קָּ הַ אֶ שֶׁ שֶׁ
 בָּ מִ הַ אֶ חַ אֶ אֶ
 זֶ גִּ שֶׁ מִ רַי בָּ
 בָּ אֶ חַ זֶ קָּ שֶׁ זֶ
 דָּ שֶׁ זֶ שֶׁ חַ חַ חַ
 טָ כֹּשֶׁן מִ פֶּ אֶ כֹּ
 בָּ חַ מִ מִ שֶׁ שֶׁ אֶ
 לָ רַי יִ אֶ אֶ חַ חַ
 טָ כֹּשֶׁן שֶׁ אֶ אֶ לָ לָ

שבת

פרק ט'

ו פִּלְפֶּלֶת, כָּל שֶׁהִיא. וְעֵטְרוֹן, כָּל שֶׁהוּא. מִיָּנִי
 בְּשָׂמִים וּמִיָּנִי מִתְּכוּת, כָּל שֶׁהֵן. מֵאֲבָנֵי הַמִּזְבֵּחַ
 וּמֵעֵפֶר הַמִּזְבֵּחַ, מִקֶּק סָפְרִים וּמִקֶּק מִטְּפָחוֹתֵיהֶם,
 כָּל שֶׁהוּא, שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתָן לְגִנְזוֹן. רַבִּי יְהוּדָה
 אוֹמֵר: אֵף הַמוֹצֵיא מִמִּשְׁמָשֵׁי עֲבוּדַת כּוֹכָבִים,
 כָּל שֶׁהוּא, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְלֹא יִדְבַק בְּיָדָהּ מֵאוֹמֶה מִן
 הַתָּרָם".

ז הַמוֹצֵיא קוֹפֶת הַרוֹכְלִין, אֵף עַל פִּי שֵׁשׁ
 בָּה מִיָּנִין הַרְבֵּה, אִינוּ חַיִּב אֶלָּא חֲטָאת אַחַת.
 זֶרְעוֹנֵי גִינָה, פְּחוֹת מִפְּגוּגָתָהּ. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן
 בְּתִירָא אוֹמֵר חֲמִשָּׁה. זֶרַע קִישׁוּאִין, שְׁנַיִם. זֶרַע
 דְּלוּעִין, שְׁנַיִם. זֶרַע פּוֹל הַמִּצְרִי, שְׁנַיִם. חֲגַב חֵי
 טְהוֹר, כָּל שֶׁהוּא. מֵת, פְּגוּגָתָהּ. צְפוּרֶת כְּרָמִים,
 בֵּין חֵיהָ בֵּין מֵתָהּ, כָּל שֶׁהוּא, שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתָהּ
 לְרִפּוּאָהּ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אֵף הַמוֹצֵיא חֲגַב חֵי
 טְמֵא, כָּל שֶׁהוּא, שֶׁמִּצְנִיעִין אוֹתוֹ לְקַטֵּן לְשַׁחֵק
 בּוֹ.

